

— тя е великъ факторъ въ сърцата на ония, които я иматъ.

Говоря ви върху любовта въ нейния широкъ смисълъ; не ви говоря за сжщността ѝ. Нѣкои хора считатъ любовта за едно усѣщание, за едно приятно разположение на сърдцето. Това не е любовъ, защото човѣкъ може да пийне половинъ кило винце, пакъ ще му стане приятно на сърдцето; за извѣстни болки правите извѣстни разтривки и отъ тѣхъ сжщо усѣщате извѣстна приятность; но това не е оная приятность, която дава любовта. Когато човѣкъ ви люби, може нѣкой пжтъ да ви причини и болка: любовта едноврѣменно причинява и страдание и радостъ — то е нейно свойство. Тя е сила съ двѣ острила: тя милва всички, но и наказва всички. И какъ ви наказва? Като се отдѣли отъ васъ, ставате тжженъ и казвате: „Нещастенъ съмъ“. Защо сте нещастенъ? Отъ отсжтствието на любовта. Азъ съмъ щастливъ — защо? — защото любовта присжтствува въ мене. Но любовта казва и друго — търпѣнието е пжтътъ по който тя може да дойде въ човѣшкото сърце. Дълготърпѣнието създава условия да се прояви любовта. Безъ търпѣние любовта не може да дойде у насъ. То е първото основно качество — авангардъ на нейното идване. Когато усвоите туй търпѣние въ неговото широко разбиране, вие ще видите, че то е голѣма сила въ ржцѣтъ на смѣлия, на рѣшителния човѣкъ — такъвъ човѣкъ има велико бждеще прѣдъ себе си.

Сега, ще оставя думата „благосклонность“ — тя е положителната, активната страна на любовта, когато дълготърпѣнието е пасивната, съхранителната